

GEZIEN

Alternatieve tarieven

Patrick J. Lamb schetst talloze alternatieven voor het uurtarief.

De juridische professie is gewoon een bedrijf en een advocaat is niet uniek, dus kan hij ook geen unieke positie claimen. Dit is de overtuiging van de Amerikaanse advocaat Patrick J. Lamb van Valorem Law Group, een onvermoeibare bestrijder van het *billable hour*. Hij stelt dat een advocatenkantoor net als een bedrijf risico's moet nemen en zijn opdrachtgever tegen de laagst mogelijke kosten zo goed mogelijk moet bedienen. Zijn nieuwe boek *Alternative Fees for Litigators and Their Clients* (American Bar Association, 2014) is verplicht leesvoer voor de advocaten van De Brauw Blackstone Westbroek.

Zij hadden recent hun *coming-out* als fans van nieuwe manieren van factureren. De door De Brauw en andere kantoren als alternatief gepresenteerde *blended rate* of *capped fee* zijn nog steeds uurtarieven, stelt Lamb streng. Pas als de berekening van de factuur helemaal loskomt van de tijdsinvestering, gaat zijn definitie van een AFA (*alternative fee arrangement*) op. Overigens is een alternatief tarief vooral een middel om tot een betere relatie tussen advocaat en cliënt te komen, vindt hij. 'Kantoren hebben nooit geleerd om tegen de laagst mogelijke prijs te produceren, omdat het nooit van ze gevraagd werd.'

In het boek schetst hij talloze alternatieven voor het uurtarief, soms best technisch, maar altijd vlot geschreven en instructief. Zijn eigen favoriet is de 'holdback', waarbij de cliënt een deel van de betaling achterhoudt en pas aan het eind van de klus betaalt als bepaalde mijlpalen zijn gehaald. 'Ik laat dat deel van de betaling zelfs helemaal aan het inzicht van de cliënt over, omdat ik geloof dat op die manier de jurist constant gedwongen is aandacht voor de cliënt te houden.' En daar gaat het hem steeds om, dat de advocaat zijn dienstverlening inricht zoals zijn cliënt het het liefst ziet. Dat begint met de vraag: 'Hoe wil je zelf bediend worden als je een service koopt?'

Erik Jan Bolsius

Criminelen kijken

'Levenslang', het criminele brein ontleed (Het Dolhuys, tot 30 maart 2015) toont hoe de maatschappij criminelen ziet en zag.

In een vitrine van een van de tentoonstellingszalen in Het Dolhuys in Haarlem ligt een in het oog springend object: een passer voor schedels. Het instrument is een onderdeel van de verzameling van psychiater Cesare Lombroso (1835-1909). Ook verzamelde hij foto's van schedels, teksten, verhalen en kunstwerken van criminelen. Volgens de pionier in het onderzoek naar de biologische oorzaken van crimineel gedrag zou de 'geboren' crimineel te herkennen zijn aan lichamelijke kenmerken zoals schedelvorm en gelaat. Over aangeboren eigenschappen en de invloeden van de omgeving van misdadigers; over de effecten van gevangenschap voor recidive én over het persoonlijke verhaal achter verschillende tbs'ers. Daarover gaat de expositie onder meer. Het zijn vooral de noodlottige, persoonlijke verhalen die indruk maken.

Sabine Droogleever Fortuyn

Weski's jacht

Inez Weski jaagt in *De jacht op het recht* (Querido, 2014) op haar prooi. 'Een lastige prooi.'

Als woudloper, jachtluipaard of tijger jaagt strafadvocaat Inez Weski in 'De jacht op het recht' het recht na. Hierbij heeft ze alleen 'het verroeste, botte zwaard van de steeds krakkemikkigere rechtsstaat' tot haar beschikking. Actuele thema's als de verhoging van de griffierechten, de uitbreidende invloed van opsporingsdiensten en het belang van de advocaat als geheimhouder komen voorbij. Weski hoopt dat 'het recht weliswaar met de mensheid meegroeit en sterft, maar toch soms weer herboren wordt en een zekere mate van herkenbaarheid heeft als te beschermen ijkpunt'. Haar originele, beeldende, vaak humoristische beschrijvingen van gedachten en gedachtesprongen vormen in elk geval een ijkpunt in de discussie over de rechtsstaat en de plaats van de advocaat daarin.

Sabine Droogleever Fortuyn